

Plantonul de noapte

Nichita Stănescu

Soldații dorm cu un braț căpătâi
atât de destinși, că portocalie
pe chip le răsare fața dintâi
cea din copilărie.

Singur plantonul e treaz
și-i privește în tăcere.
Peste odihna lor, azi
el are putere.

Îi veghează privindu-i pe rând
cu privire tandră, ciudoasă
... și deodată începe să scrie în gând
o lungă scrisoare acasă.